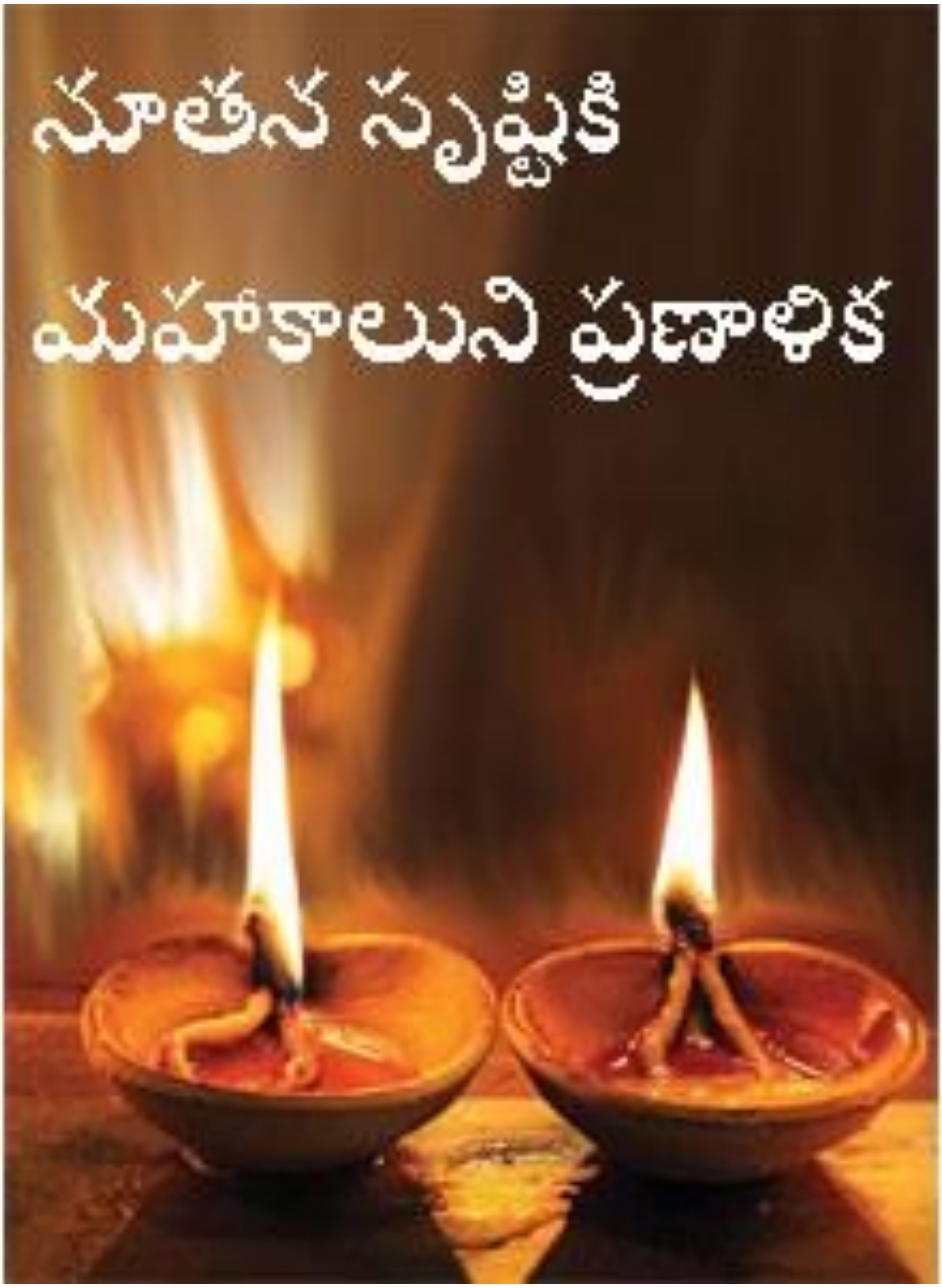

నూతన సృష్టికి
మహాకాలుని ప్రణాళిక

మహాపూర్ణాహుతి పుస్తకమాల-5
నూతన సృష్టికి మహాకాలుని ప్రణాళిక

పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్య
పరిచయం

క్రాంతి ధర్మ సాహిత్యం పేరుతో విఖ్యాతిగాంచి. ఈ పుస్తక మాలను క్రాంతి దర్శి అయిన ప్రజాపురుషులు పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్యగారు 1989-90 లో అనగా మహాప్రయాణానికి ఒక సంవత్సరం ముందు ఒక ప్రవాహంలా సృష్టించారు. ఇరవై చిన్న చిన్న పుస్తకాలలో దాగి ఉన్న ఈ సాహిత్య విషయంలో మా ఆరాధ్యదైవం పరమ పూజ్య గురుదేవులు పండిత శ్రీరామశర్మగారి అభిప్రాయం - ఇవి మా ఆలోచనా విప్లవ బీజాలు- ఇది ఏ మాత్రం వ్యాపించినా ప్రజలను ఒక కుదుపు కుదుపుతుంది. ప్రపంచ పటాన్నే మార్చివేస్తుంది. నిజానికి ఈ పుస్తకాలలో కేవలం ఆలోచనలే కాదు- విప్లవాగ్ని దాగి ఉంది. యుగపరివర్తన దిశాధార ఉంది.

జీవన కళ నుండి నిగూఢమైన ఆధ్యాత్మిక మరియు సమాజ నిర్మాణం మొదలుకొని వైజ్ఞానిక ఆధ్యాత్మిక ప్రధానంగా యుగఋషి జీవితకాలం రచించిన సాహిత్యాన్ని ఒక వైపు మరియు ఈ సూత్రాల రూపంలో వ్రాసిన పుస్తకాలను రెండవవైపు ఉంచితే రెండవ పళ్లెమే ఎక్కువ బరువు తూగుతుంది. ఈ అమూల్య సాహిత్యాన్ని కేవలం ముద్రణ ఖర్చులకే ప్రతి ఒక్కరినీ ఈ ఆలోచనలను ప్రజల వరకు చేరవేయమని గాయత్రి పరివార్ అధినేత పరమపూజ్యగురుదేవులు ఆదేశించి వెళ్ళారు. ఎవరైనా వీటిని ప్రచురించి పంచవచ్చు. వీటని ఎంత ఎక్కువమంది వ్యక్తుల వద్దకు తీసుకెళతారో అంత పుణ్యానికి అధికారులవుతారు.

క్రాంతి ధర్మ సాహిత్యం - 20 పుస్తకాలు

1) 21 వ శతాబ్ద ఉజ్వల భవిష్యత్తు -1 2) 21 వ శతాబ్దం ఉజ్వల భవిష్యత్తు-2, 3) యుగ పిలుపు, ప్రతిభా సంస్కారం -1, 4) యుగ పిలువు ప్రతిభా సంస్కరణ-2, 5) సత్యయుగ పునరాగమనం 6) మార్పు యొక్క మహత్తర క్షణాలు, 7) జీవన సాధనా స్వర్ణిమ సూత్రాలు, 8) ప్రతిభా

వంతులకు మహాకాలుని పిలుపు, 9) ప్రజ్ఞావతార విస్తరణ ప్రక్రియ, 10) నూతన సృష్టికి మహాకాలుని ప్రణాళిక 11) నేటి సమస్యలు - రేపటి సమాధానాలు, 12) మనస్థితి మారితే పరిస్థితులు మారతాయి. 13) భగవంతుని మహా ప్రసాదం - ప్రఖర ప్రజ్ఞ, 14) ఆద్యశక్తి గాయత్రీ సమర్థ సాధన, 15) శిక్షణేకాదు విద్యకూడా, 16) సంజీవనీ విద్యా విస్తరణ, 17) భావ అనుభూతుల గంగోత్రి, 18) మహిళా జాగరణ ఉద్యమం, 19) జీవన దేవతా సాధన - ఆరాధన, 20) సమయదానమే యుగధర్మం.

మహా పూర్ణాహుతి పుస్తకమాల - 10

నూతన సృష్టికి మహకాలుని ప్రణాళిక

రచన

పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్య

అనువాదం

డి.వి.ఆర్.మూర్తి, చీరాల

ప్రకాశకులు

యుగచేతనా ముద్రణాలయం

శాంతికుంజ్, హరిద్వార్

సంక్షిప్త సారం

అశుభ సమయాలు ప్రపంచ చరిత్రలో అనేకసార్లు వస్తూ వచ్చాయి. అయితే అనౌచిత్యాన్ని పరిధి దాటిరానివ్వరాదని సృష్టికర్త నియమం. దుర్మార్గులు తమ గతివిధులను వదిలిపెట్టనపుడు, పీడితులు వారిని ఆపడానికి సంసిద్ధులు కానపుడు సృష్టికర్త ఆక్రోశం బయటపడుతుంది. 'యదా యదా హి ధర్మస్య' అన్న ప్రతిజ్ఞకు సృష్టికర్త బద్ధుడై ఉంటారు.

యుగసంధి యొక్క పది సంవత్సరాలు రెంటింపు ప్రస్తావన (భూమిక)లలో నిండిపోయింది. ప్రసవవేదన లాంటి స్థితి. ప్రసవకాలంలో ఒకవైపు గర్భిణి స్త్రీ ఒక అసహ్యకరమైన కష్టాన్ని భరిస్తూ ఉంటే మరోవైపు సంతానప్రాప్తి అనే సుందర

భావనలు కూడ మనసులోనే పులకింతను ఉత్పన్నం చేస్తూ ఉంటుంది. ఈ సంధికాలంలో మనిషి శాంతి, సౌజన్యాల మార్గంలో వెళ్ళడం నేర్చుకొని, కర్మఫల సునిశ్చిత ప్రక్రియను అవగతం చేసుకొని, ఏది చేయాలంటే అది చేసుకొంటూ, బుద్ధిమంతులు నడిచే మార్గంలో నడవాలి.

శాంతికుంజ్ నుండి ఆవిర్భవించిన ఒక చిన్న ప్రవాహం నవయుగానికి అనుగుణంగా శిక్షణ వ్యవస్థను తయారుచేసింది. దాని వనరులను చూస్తే ఇంది అసాధ్యమైనదే. లోక నమ్మకాలలో అసాధారణ పరివర్తనను చూడగలిగే ఒక సిద్ధాంతశైలిని, తర్క ప్రక్రియను శాంతికుంజ్ అందించింది. ఈ రోజులలో మానవ శరీరంలో ప్రతిభావంతులైన దేవదూతలు బయల్పడబోతున్నారు. లోక మానసాన్ని సంస్కరించి వారు నవయుగ ఆగమనాన్ని సునిశ్చితం చేస్తారు. ఖచ్చితంగా బడబాగ్నిని సృష్టిస్తారు.

అనౌచిత్యం - ప్రతీకారం

అప్పుడప్పుడు అంటువ్యాధుల లాగా అనాచారాలు కూడా తీవ్రగతిలా విజృంభించి వాటంతట అవే ఎక్కువ తీగలాగా అల్లుకుపోయే సమయం వస్తూ ఉంటుంది. సొంతవేర్లు లేకపోయినా బిల్వ తీగ విస్తరిస్తూ చూస్తూచూస్తూనే వృక్షమంతా వ్యాపిస్తుంది. వనస్పతులమీద అంటుకునే క్రిములుకూడా ఎవరి సహాయం లేకుండానే తమ వంశాన్ని వృద్ధిచేసుకుంటూ ఉంటాయి. వనస్పతులను నాశనం చేస్తూ ఉంటాయి.

దుష్టచింతన, భ్రష్టాచారాలు ఈ రోజులలో ఒక ప్రచారంలాగా తయారయ్యాయి. భూమి యొక్క గురుత్వాకర్షణ శక్తి ప్రతి వస్తువునూ క్రిందికి లాగుతూ ఉంటుంది. నీళ్ళు కూడా ఎవరి ప్రయత్నం లేకుండానే పల్లంలోకి ప్రవహిస్తాయి. దుష్టత్వ పరిస్థితి కూడా ఇలాంటిదే. అది పతనం, పరాభవ దిశనే పట్టుకుంటుంది. అయితే ఎవరినైన ఉన్నతంగా తీర్చిదిద్దడానికి అసాధారణ కష్టసాధ్యమైన శ్రమ కావాలి.

ఉదాహరణకు రావణుడు జన్మించింది ఒంటరిగానే. అతని పిల్లలు, మనవళ్ళే కాక వంశస్థులు, ప్రజలు కూడా అదే రీతిని, నీతిని పుణికి పుచ్చుకొన్నారు. సర్వత్రా అనాచారం వ్యాపించింది. కంసుడు, జరాసంధుడు, వృత్తాసురుడు, మహిషాసురుడు మొదలైన వారుకూడా తమ కాలంలో ఇలాంటి విస్తరణ కార్యక్రమాన్ని సొంతం చేసుకున్నారు. అనాచారాలు అన్నివైపులా ఆధిక్యాన్ని

ప్రదర్శించాయి. అలాంటి అశుభ సమయాలు ప్రపంచ చరిత్రలో అనేకసార్లు వచ్చాయి. అయితే సృష్టికర్త నియమం ఏమిటంటే అనౌచిత్యాన్ని దాని పరిధిని దాటి రానివ్వరు. చిన్నపిల్లలు చేసే తప్పులు వారి పరిధిలో ఉన్నంతవరకు తల్లిదండ్రులు క్షమిస్తూ ఉంటారు. అయితే క్రమశిక్షణ ఉల్లంఘించి అవాంఛనీయ పనులు చేయడం మొదలుపెడితే చెంపదెబ్బలు వేయడం, చెవి మెలిపెట్టడం లాంటి ప్రతీకారాలు కూడా చేస్తారు. అలా జరుగకపోతే మొరటుతనం పెరిగిపోయి సృష్టివ్యవస్థ అంతా అతలాకుతలం అవుతుంది.

గత రెండువేల సంవత్సరాలలో అవినీతి, అనాచారాలు తమ అన్ని పరిధులను దాటి క్రమశిక్షణను ఉల్లంఘించాయి. సమర్థులు అసమర్థులను భయపెట్టడానికి ఎటువంటి వైరాన్ని ప్రదర్శించలేదు. సామంతవాదం అనే పేరుగల ఈ యుగాన్నే అంధకారయుగంగా చెబుతూ వచ్చారు. సమర్థులైనవారు గర్వంతో తమ సంయుక్తశక్తిని దురుపయోగం చేయడంలో ఎటువంటి లోపాన్ని చూపలేదు. ఈ పరిస్థితులలో పీడితులు కూడా మానవీయ మర్యాదలకు అనుగుణంగా ఎటువంటి ప్రతిఘటన చేయలేదు. కష్టాలను భరించాలంటే ఇతరులవి కావు, తమ రక్తాన్ని ప్రవహింపజేయగలరు. ఆపదల నుండి బయటపడడానికి మనిషి యొక్క ఈ శాశ్వత సామర్థ్యమే అతనిని నీతిపై విజయం సాధించినా సాధించకపోయినా, దానితో కనీసం పోరాటం చేయగలడు. అవినీతిని నిరాటంకంగా కొనసాగనివ్వడం లేదా దానిని సహిస్తూ ఉండే బదులు దానితో పోరాడుతూ మానవీయ గౌరవాన్ని జాగృతం చేయడం అవసరం.

దుర్మార్గుల తమ దుర్మార్గాన్ని వదలనపుడు, పీడితులు పిరికితనం, భయంతో పోరాటపటిమను చూపించనపుడు సృష్టిని సృష్టించిన సృష్టికర్త మంచిగా అనిపించదు. అపుడు సృష్టికర్తకు ఆక్రోశం వస్తుంది. సృష్టిలో దుర్మార్గం అయితే ఉన్నది. దానితో పాటు పీడితులు జయాపజయాలను ఆలోచించకుండా ప్రతీకారానికి, నిరోధానికి సిద్ధంగా ఉండాలనే విధానం కూడా ఉన్నది. దయ, క్షమల పేరుతో దుర్మార్గాన్ని పెంచుకుంటూ పోవడం ఎప్పుడు అవాఛనీయక దుర్మార్గంతో పోరాడడం అనేది మానవీయ గొప్పదనాన్ని సూచిస్తుంది.

రెండువైపులనుండి తప్పు జరుగుతూ ఉండే తన వ్యవస్థ దిగజారుతుందో చూస్తే సృష్టికర్తకు కోపం వస్తుంది. మనిషి చేయలేని పనిని స్వయంగా తనే చేయడానికి సిద్ధపడతాడు. దీనినే అవతార పరంపర అంటారు. సృష్టికర్త కళ్లాన్ని తన చేతిలోనికి తీసుకొని సృష్టిని సమతుల్యంగా చేసిన సందర్భాలు ఎన్నో ఉన్నాయి.

'యదా యదాహి ధర్మస్య..." ఈ ప్రతిజ్ఞకు ఆయన బద్ధుడుగానే ఉంటాడు. ఆయా సమయాలలో తన భరోసాను నిలబెట్టుకున్నాడు కూడా.

ఈ కాలం 'ప్రగతి యుగం' గా పిలువబడుతుంది. జ్ఞాన విజ్ఞానం అసాధారణంగా వృద్ధి చెందింది. దానితోపాటు సుఖసాధనాలు కూడా ఆశ్చర్యకరంగా వృద్ధి చెందాయి. ప్రాచీన కాలంలో ఇన్ని సాధనాలు లేవు. అయినా ప్రజలంతా సుఖశాంతులతో నవ్వుతూ నవ్విస్తూ జీవితాన్ని గడిపేవారు. కాని ఇప్పడు సుఖసాధనాలు ఎంతో ఎక్కువగా ఉన్నా కూడా ప్రతివ్యక్తి దిగులుగా, ఉద్విగ్నతతో ఆపదలలో ఉన్నట్టు కనబడుతున్నాడు. దీనికి కారణం వస్తువుల కొరత కాదు. లభించిన వాటిని సద్వినియోగం చేసుకోకపోవడమే. చేతికి అందిన వాటిని శ్రేష్ఠమైన మార్గంలో సద్వినియోగం చేసుకోవడంలోనే తెలివి తేటతెల్లమవుతుంది. మనిషి అవసరాలు పరిమితం. ఉత్పాదకశక్తి అసాధారణం. అయినా కూడా అధికశాతం ప్రజలను దుఃఖితులుగా, ఆపదల మధ్య, ఉద్విగ్నులుగా చూస్తున్నాము. ఇదే ఈనాటి అతిపెద్ద చిక్కుముడి. దీనికే సమాధానం వెదకాలి. లేదా సంపదతో పాటు ప్రజల ఆపదలు కూడా పెరుగుతూనే ఉంటాయి.

జ్ఞాన విజ్ఞాన సద్వినియోగం దానిని నిజాయితీతో నియోగించడంపై ఆధారపడి ఉంది. సద్వినియోగం వలన ప్రతి వస్తువును సుఖమయంగా, శ్రేయస్కరంగా తయారవుతుంది. దుర్బుద్ధితో వస్తువులను దుర్వినియోగం చేస్తే దాని దుష్పరిణామాన్ని అనుభవించక తప్పదు. మనిషి శ్రమిస్తూ కూడా అసంతృప్తితో, కొరతతో దీన - హీన స్థితిలో పడి ఉంటాడు. ప్రస్తుతం ఇదే జరుగుతోంది. వస్తువుల కొరత లేదు. వాటి దురుపయోగమే జనాన్ని ప్రతి విషయంలోను కలవర పెడుతున్నాయి. ఈ మూల కారణాన్ని తొలగించకపోతే సమస్యలు తీరవు. నిరంతరం అందరూ కలత చెందుతూ ఉండవలసిందే.

మనిషికి తన అవసరాలకు మించి ఎంత సామర్థ్యం లభించిందంటే ఆ సామర్థ్యంతో తన నిజ అవసరాలేకాక తన కుటుంబం, తనవారు మరియు తన పరిస్థితిలోని అందరి అవసరాలను తీర్చగలరు. అయినా కూడా దానిని అంతా వ్యతిరేకంగా జరుగుతోంది. అందరినీ దుఃఖిస్తూ దుఃఖాన్నాపడం చూస్తున్నాము. దీనికి కారణం ఒకటే - లభించిన వాటిని దుర్వినియోగం చేయడమే. ప్రతి ఒక్కరికి సమయం, శ్రమ, మనోయోగం మొదలైన వాటి సహాయంతో ఏదైనా చేయగల సామర్థ్యం ఉంది. అయినా ఇతరులకు సహాయం చేయడం అలా ఉంచితే, తన సొంత అవసరాలను కూడా నెరవేర్చుకోలేక పోతున్నారు. ఇది ఆశ్చర్య

పడవలసిన విషయం.

భగవంతుడు సౌజన్యం పట్ల దయను వర్షింపజేస్తారు. అదే విధంగా పొగరుబోతుతనం పట్ల కఠినంగా కూడా వ్యవహరిస్తాడు. గత రెండువేల సంవత్సరాలుగా ప్రతి రంగంలోను ఈ పొగరుబోతు తనమే రాజ్యం చేస్తూ వచ్చింది. అవసరానికి శక్తులు హస్తగతం కావడంతో దుర్మార్గం భయంకర రూపు దాల్చింది. కట్టుబాట్లు హద్దులు దాటాయి. ఏదీ చేయకూడదో అదే చేయడం మొదలుపెట్టారు. ఇలాంటి దశలో తిట్లు, దూషణలతో పని జరగలేదు. అందుకే సృష్టికర్త పొగరుబోతులతో వ్యవహరించవలసిన ప్రతీకార నీతిని ఆశ్రయించారు.

దండన - ప్రేమ రెండు

శక్తుల సద్వినియోగం మంచివారి వల్లనే సాధ్యమవుతుంది. దుర్జనులు వాటిని దుర్వినియోగం చేస్తారు. గడచిన కాలంలో జ్ఞాన విజ్ఞానాల ద్వారా లభించిన ప్రయోజనాలను అనర్థకార్యాలలోనే ఉపయోగించబడ్డాయి. విజ్ఞానం ద్వారా యుద్ధోన్మాదాన్ని తీర్చుకొనే సాధనాలు జోడించబడ్డాయి. పారిశ్రామికీకరణ అనేది ఎంత త్వరగా ఎంత ఎక్కువ వీలైతే అంత ధనాన్ని సంపాదించడమే ధ్యేయంగా జరిగింది. బుద్ధిని మోసం - దగా కోరు విధానాలలోనే వినియోగించారు. బలవంతులను క్షీణింపజేయడానికే శక్తిని వినియోగించారు. సంక్షిప్తంగా చెప్పాలంటే లభించిన వాటిని అత్యంత సరళమైనవి, సహజమైనవిగా, భావించి ఎటువంటి సంకోచమూ లేకుండా వినియోగించారు.

విజ్ఞానం ద్వారా లభిస్తున్న సామర్థ్యం కూడా ఈ విధంగానే వినియోగించబడుతూ వచ్చింది. ప్రతిఫలంగా ఏది జరగాలో అదే జరిగింది. అంతటా కాలుష్యం కమ్ముకుంది. శక్తిశాలురు నిర్భయంగా దుర్మార్గం చేయడం మొదలుపెట్టారు. అర్హత హద్దులు మరచిపోయారు. ఇవే చాతుర్యం అనే పేరుతో ఈనాడు మనకు లభిస్తున్న ప్రయోజనాలు. ఏ రీతిని, నీతిని ఎక్కువ మంది ఆచరిస్తారో అది ఒక సాంప్రదాయంగా, తయారవుతుంది. వ్యావహారిక రూపం దాల్చుకుంటుంది. ఈనాటి వ్యవహార వాడుక ఇదే. మోసం, దుర్మార్గం కుతూహలంగా ప్రయోగింపబడుతున్నాయి. సృష్టిశక్తి ఆక్రోశం అనే భయంతో కూడిన అంకుశం నిద్రలేచింది.

ఈ అనాచారం సృష్టి వ్యవస్థకు ఎప్పడూ ప్రతికూలంగా ఉంటుంది. క్రియకు ప్రతిక్రియ జరగకపోతే ప్రపంచంలో చీకటి వ్యాపిస్తుంది. న్యాయ అస్తిత్వమే ఉండదు.

పాపానికి ఎవరూ భయపడరు. అవినీతితో దోపిడీలూ - మారణకాండ చేయడానికి ప్రతి ఒక్కరూ ఉత్సాహం చూపుతారు. అయితే అలా జరుగదు. ఈ సృష్టిని తయారుచేసిన వాడు క్రియకు ప్రతిక్రియా నియమాన్ని కూడా సృష్టించాడు. ఫలితంగా దుర్మార్గంలో నడిచే వారు మంచితన మందలింపు, గద్దింపు కూడా భరించవలసి వచ్చింది. గత శతాబ్దంలో రెండు ప్రపంచ యుద్ధాలు, సుమారు 200 ప్రాంతీయ యుద్ధాలు జరిగాయి. వాటిలో అపార జన-ప్రాణ నష్టాన్ని కలిగించిన, వినాశకర అస్త్రశస్త్రాలు ప్రయోగించబడ్డాయి. గాలిలో, నీటిలో కలిసిన విషాలు అతికష్టం మానవ జీవితాన్ని గడిపే స్థితిని కలిగించాయి. దోషాలు, నేరాలు ఉప్పెనలా ఎగిసిపడ్డాయి. శారీరక మానసిక ఆరోగ్యం చిక్కుల్లో పడింది. ప్రతి ఒక్కరూ అపనమ్మకం, భయం నీడలో మగ్గుతున్నారు. ఈ పరిస్థితులలో ఎవరూ ప్రశాంతంగా ఉండలేకపోతున్నారు. భవిష్యత్తులో పరిస్థితులు ఇంకా దిగజారుతాయని శాస్త్రవేత్తలు హెచ్చరిస్తున్నారు.

మనిషికి ఎన్నో అప్పజెప్పబడ్డాయి. కాని సృష్టి వ్యవస్థను చిక్కుల్లో పడవేయకూడదు. దానిని సంరక్షించి, సేవించి అభివృద్ధి పరిచే బాధ్యతలతో ఇక్కడకు పంపబడ్డాడు. కాబట్టి ఈ సుందరమైన ఉద్యానవనం నడిచే విధానాన్ని చెడగొట్టకూడదు.

సరియైన నడవడిక, సరియైన రీతిని, నీతిని ఆచరించినంతవరకు అంతా సవ్యంగానే నడిచింది. ప్రగతి సమతుల్యంగా జరిగింది. అన్నివైపులా పరిస్థితులు సవ్యంగా ఉన్నాయి. అలాంటి సమతుల్య పరిస్థితులకే 'సత్యయుగం' అని పేరు పెట్టారు. మనుషులలో పరస్పర స్నేహం, సహకారం ఉండడం వలన అందరికీ పరస్పర సద్భావనల ప్రయోజనం లభిస్తూ వచ్చింది. ప్రకృతి అనుకూలంగా ఉండేది. ప్రకృతి ప్రతికూలతకు కారణమయ్యే ఆపదలను ఎవరూ సహించేవారు కాదు. సుఖశాంతుల వాతావరణం ఇక్కడి పరంపర మనిషి తన హద్దులలో ఉన్నంతవరకు అంతా సుఖంగా, సురమ్యంగా ఉండేది.

ఈ సృష్టిలో సదాశయానికి గౌరవం లభిస్తున్న విధంగానే పొగరుబోతుదనంతో నిండిన దుర్మార్గం పడగవిప్పినపుడు వెంటనే భరించకుండా, కొంత ఆలశ్యంగానైనా దానికి చేదు ప్రతిఫలం ఖచ్చితంగా లభించే వ్యవస్థకూడా ఉన్నది. పిల్లవాడు క్రమశిక్షణను ఉల్లంఘించి పాఠశాలలో అవాంఛనీయ పనులు చేస్తూ ఉంటే ఉపాధ్యాయుడు నిలబడి ఉండమని శాసించి భయాన్ని కలిగిస్తాడు. ప్రస్తుతం అదే జరుగుతున్నది. వ్యక్తులు, సమాజం దుఃఖం మరియు ఆపదల భయాన్ని

భరించవలసి వస్తోంది. వ్యక్తిగత కక్షలు, బల ప్రదర్శనలలో కలహాల కారణంగా మనిషికి కావలసిన సుఖశాంతులలో భారీ కొరత ఏర్పడుతుంది. బాధలలో వ్యాకులత పడేవారు. మత్తు పదార్థాలు, విలాసాలు మొదలైన వాటిని ఆశ్రయించి ఏదో విధంగా తప్పలు చేస్తూ కనపిస్తున్నారు. అయితే దానితో శాంతి ఎక్కడ లభిస్తుంది? సృష్టి వ్యవస్థలో కొంచెం వెనకాముందు కావచ్చు. కాని ప్రకృతి తన కొరడా ఎప్పడూ ఝళిపిస్తూనే ఉంటుంది. లేకపోతే ఇంత పెద్ద విశ్వాన్ని సక్రమంగా నడపడం ఎలా జరుగుతుంది?

ఈ సంసారాన్ని ఎవరు తయారుచేశారో ఆయన తన చేతిలో ఒక అంకుశాన్ని కూడా ఉంచుకున్నాడు. కట్టుబాట్ల ఉల్లంఘన హద్దుమీరినపుడు లోకులు వివేకాన్ని మరచి దుర్మార్గాలకు బానిసలైనపుడు వెదికి వెదికి జాడ తెలుసుకోవడానికి, వారిని వశంలోకి తెచ్చుకోవడానికి కఠినంగా వ్యవహరిస్తూ మోసం కపటం పట్ల కటువుగా వ్యవహరిస్తూ ఆ అంకుశాన్ని ప్రయోగిస్తారు. ప్రస్తుతం అదే జరుగుతోంది. ఈనాటి ఆపదలను చూస్తుంటే సరియైన రీతిని నీతిని వదిలిపెడితే ఎంతటి విపరీతమైన పరిస్థితులను ఎదుర్కోవలసి వస్తుందో అర్థమవుతుంది. 700 కోట్ల వ్యక్తులకు కావలసిన అన్ని సౌకర్యాలను అందించడంలో దయను చూపించిన సృష్టికర్త వారు చేసిన వాటికి దండన వ్యవస్థను కూడా ఏర్పాటుచేశాడు. ఇలాంటి పనిలో దయ అనేది ఉండదని సర్వ విదితమే. అయితే వ్యవస్థ వ్యవస్థగానే ఉంది. సూక్ష్మంగా పరిశీలిస్తే గత కొంత కాలంనుండి జడలు విప్పిన దుర్మార్గానికి ప్రతి క్రియ ఎంత కఠినంగా భయంకరంగా ఉందో చక్కగా అర్థమవుతుంది.

మరి ఈ అపరాధాలు చేయడం, ప్రతీకారాన్ని అనుభవించడం అనే క్రియ - ప్రతిక్రియ నిరంతరం జరుగుతుందా? న్యాయాధీశుని నీతి ఎప్పడూ అలా ఉండదు. దుర్మార్గం అదుపులోకి వచ్చేవరకూ భయపెడుతూ ఉంటాడు. చక్కబరిచే కార్యం ప్రారంభం అయిన తరువాత అది జరిగే తీరుతూంది. అప్పడు అందరిపట్ల న్యాయం, కరుణ వర్షింపజేసే వ్యవస్థాపకుడు తన కార్యపద్ధతిని, నీతిని మార్చుకుంటాడు. భయపడడానికి బదులు ప్రేమించే విధానం మొదలుపెడతాడు. సృష్టికర్త ఉద్దేశ్యం మంచి వ్యవస్థను ఏర్పాటుచేయడం. వ్యవస్థ తయారైన వెంటనే తన విధానాన్ని మార్చుకోవడానికి ఎంతో సమయం పట్టదు.

రాబోయే రోజులలో అలాంటి పరివర్తన జరుగపబోతోంది. దుర్మార్గాన్ని నిర్జించే అవసరమే లేనపుడు ఇలాంటి నడవడిక ఎవరికైనా ఎందుకుంటుంది? సంస్కరణలు, నచ్చచెప్పడం, నిదానింపచేయడం లాంటి వాటితో పని జరిగితే

దండన అనే కటువైన వ్యవహారాన్ని ప్రయోగించాల్సిన అవసరం ఏముంటుంది? ఎవరైనా మూర్ఖత్వంతో, అనుచిత హఠవాదంతో దుర్మార్గం చేస్తున్నప్పుడు వారిని దండనతో భయపెట్టవలసి ఉంటుంది. అయితే మార్పుకు అనుగుణంగా వారు సరియైన దారిలోకి వచ్చిన తరువాత సంరక్షులు కూడా తమ రీతిని నీతిని వెంటనే మార్చుకోవడం చూస్తుంటాము. ప్రేమతో ఇది జరిగితే దండన ప్రక్రియ అవసరమే ఉండదు.

యుగసంధి తరువాత

దూరదృష్టి గల తెలివైన ఉపాధ్యాయులు తన విద్యార్థులందరి హితాన్ని, ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తుని సమానంగా కోరుకుంటాడు. అయినప్పటికి పరిస్థితులకు అనుగుణంగా ఒక్కొక్కరిలో ఒక్కొక్క విధమైన వ్యవహారాన్ని నడపవలసి వస్తుంది. పొగరుబోతుతనం పట్ల కోపం, ప్రతీకార వ్యవహారం ఉంటుంది. అయితే క్రమశిక్షణ మరియు బాధ్యతాయుతంగా పనిచేసే వారు తదనంతరం కానుకలిచ్చే వ్యవస్థను కూడా ఏర్పాటు చేస్తారు. ఈ రెండురకాల వ్యవహారాలలోనూ ఉపాధ్యాయుడికి ఎటువంటి స్వార్థమూ ఉండదు. హితం కోసం పనిచేసే విధానాన్ని అమలుపరుస్తారు.

నియంత కూడా అలాంటివే రెండు మార్గాలను తన చేతిలో ఉంచుకున్నారు, వాటి సహాయంతో పరిస్థితులకు అనుగుణంగా వ్యవహారాలను నడుపుతూ, ఉంటాడు. పాపులు నరకభయాన్ని అనుభవిస్తారు. పుణ్యాత్ములకు స్వర్గసుఖ రసాస్వాధన చేసే అవకాశం లభిస్తుంది. దండన ప్రక్రియకు ఒకపేరు మహాకాలుడు. ఆయనే దుష్ప్రవృత్తుల పట్ల ప్రతీకారాన్ని చేస్తాడు. రెండవ పక్షం - సుఖ సంభావనలు. క్రమశిక్షణలో ఉండేవారు, కట్టుబాట్లను పాటించేవారు, మనవోచిత సత్కర్మలను ఆచరించే వారు సుఖాలకు పాత్రులవుతారు. అలంకారిక కథలు, గాథలలో దానికి అనేకపేర్లు ఇవ్వబడ్డాయి- పారస్మణి, కల్పవృక్షం పేర్లయితే సుప్రసిద్ధం. మూడవది ఇంకొకటి ఉన్నది- విశ్వకర్మ. ఈ అన్నిపేర్ల మూలంలో ఉద్దేశ్యం ఏమిటంటే కొన్ని కారణాల వలన కొంత ఆలశ్యం అయినా కర్మకు ఫలం తప్పక లభించడమే.

గత రెండువేల సంవత్సరాలలో ముఖ్యంగా శక్తివంతమైన వర్గం తమ శక్తులను దుర్వినియోగం చేసింది. అవినీతి, పొగరుబోతుతనం, దుర్మార్గాలలో ఆ శక్తులను వినియోగించారు. దాని ఫలితం మన ముందున్నది. మనలో అధిక సంఖ్యాకులు శారీరక, మానసిక కష్టాలను అనుభవిస్తున్నారు. దుర్వినియోగం కారణంగా దారిద్ర్యాన్ని అనుభవించవలసి వస్తుంది. చెడు వ్యవహారాల వలన

ద్వేషం, కలహం పెరుగుతూ ఉంటాయి. ఈశ్వరీయ కట్టుబాట్లు ఉల్లంఘన కారణంగా దైవీ ఆపదలను ఎదుర్కొనవలసి వస్తున్నది. వీటిని పాపాత్ములు మాత్రమే అనుభవించదగ్గవి. నిందలు, చివాట్లు, అవిశ్వాస పాత్రులు మరియు దుర్ఘటనల వేటలో దాదాపు ఇలాంటి వ్యక్తులే తయారవుతారు.

దుర్మార్గం బాగా ఎక్కువైనపుడు ఆ పరిస్థితులకు అనుగుణంగా అది కలియుగం అని పిలువబడుతుంది. దుష్కర్మలు చేసేవారు దండన అనుభవిస్తారు. అయితే మూగవారిగా అవినీతిని చూస్తూ ఉండేవారు, దానితో పోరాడకుండా కర్తవ్యహీనులై, సామాజిక బాధ్యత రహితులై, పిరికితనం కారణంగా ప్రత్యక్షంగా దుష్కర్మలు చేయకపోయినా ఆ వర్గంలోకే చేరుతారు. ఇలాంటి సంఘటనలు జరుగుతూనే ఉంటాయి. అప్పుడప్పుడు దీనికి కొంత సమయం పట్టవచ్చు. ఈనాడు పాలు రేపు పెరుగుగా తయారవుతుంది. ఈ రోజు నాటిన విత్తనం కొద్దిరోజులు తరువాత అంకురిస్తుంది. అది వృక్షంగా మారడానికి ఇంకా ఎక్కువ సమయం పడుతుంది.

గత రెండు సహస్రాబ్దులలో శక్తిగలవారు, ధర్మోపదేశకులు, చతుర్వర్ణాలు, ధనాధిపతులు, కళాకారులు తమ సమయాన్ని ధూర్తకార్యాలలోనే వినియోగించడానికి ఏ మాత్రం వెనుకాడలేదు. ఈ తప్పుల కారణంగా దుర్మార్గం పెరుగుతూ వస్తోంది. దానిని ప్రతిక్రియగా వ్యక్తులు మరియు సమాజ ముఖచిత్రం హానికారక ఒడిదుడుకులకు లోనవుతూ వస్తోంది. దీని ప్రతిఫలమే సర్వత్రా దుఃఖం, ఆ సమాజం తన దుర్మార్గ రూపంలో ముందుకు వస్తూ ఉన్నది. రాబోయే రోజులలో ఈ స్థితి ఇంకా భయంకరంగా ఉండబోతోంది. ఈ కారణంగానే అంతటా దుఃఖం, కలహాలు, దుర్మార్గం అసాధారణ స్థితిలో పెరుగుతున్నది. అసంఖ్యాకమైన దుర్ఘటనలు ఒకదాని తరువాత మరొకటి ఎదురవుతూ వస్తున్నాయి. ఇది ఇలాగే కొనసాగితే రాబోయే రోజులలో మానవీయ సత్తా మరియు గొప్పతనం లేదా రెండూ కూడా ఆపదలో పడిన దుర్దినం చూడవలసి వస్తుంది.

సృష్టికర్త సమతుల్యతను దృష్టిలో ఉంచుకుంటాడు. ఆటలో సహనశక్తి హద్దులు మీరనంతవరకే అతడు దానిని సహిస్తూ ఉంటాడు. విషయం చేజారినపుడు ఆయన కూడా పెద్ద అడుగే ముందుకు వేయవలసి వస్తుంది. వైద్యశాలలో దుర్ఘటనలో బాగా దెబ్బతిన్న రోగికి అందరికంటె ముందు ప్రాధాన్యత ఇస్తారు. 'ఇంటెన్సివ్‌కేర్'లో ఉంచుతారు. అదే విధంగా భయంకర దుర్ఘటన జరిగిన చోట ముందు పనిచేయాలి.

అన్యాయాన్ని చేసేవారు, దానిని సహించేవారు ఇద్దరూ పాపాత్ములే. అవినీతిగా ప్రాణాల్ని హరించేవారు, అన్యాయం ముందు - తలవంచేవారు పాపంలో సమాన భాగస్తులే. వీరితో పాటు అంతా అర్థం చేసుకుంటూ కూడా దూరంనుండి చూస్తూ, నిరోధించే ప్రయత్నం చేయని వారుకూడా ఈ పాపంలో భాగస్తులే.

భగవంతునికి ముగ్గురుమీద కోపమే. పాడవుతున్న దానిని చూస్తూ ఉండడం మూగజీవులు, బాధ్యతారహితుల పని. భగవంతుడు అలాంటి వాడు కాడు. లోకులు ఎంతగా చెడగొట్టినా చివరికి భగవంతుడు అందరినీ సరిచేస్తాడు. వృద్ధాప్యంతో శరీరం మరణిస్తుంది. కుటుంబీకులు దానిని కాల్చివేస్తారు. కాని భగవంతుడు దానికి మరోజన్మనిస్తాడు. మరల నవ్వుతూ, ఆడుతూ ఉండే స్థితికి తీసుకొస్తాడు. గడచిన రోజులలో చెడు బాగా ఉన్నది. ప్రతీకారస్థితి దాటింది. మిగిలినదంతా 1990-2000 ల మధ్య పది సంవత్సరాలలో జరుగుతూంది. ఈ పది సంవత్సరాలలో మహాకాలుని రెండవ భూమిక సంపన్నమవుతుంది. ప్రసవవేదనలా ఉంటుంది. ప్రసవకాలంలో గర్భిణీ స్త్రీ ఒక ప్రక్క అసహ్యమైన కష్టాన్ని భరించవలసి ఉంటుంది. మరోప్రక్క సంతానప్రాప్తి అనే సుందర సత్యం మనసును పులకరింపజేస్తుంది.

యుగసంధి యొక్క ఈ పది సంవత్సరాలు ఇలాంటి సంఘటనలతోనే నిండి ఉంటుంది. గత రెండు వేల సంవత్సరాల నుండి నడుస్తున్న అవినీతికి మందలింపుగా అనేక కష్టాలు కూడా. ఈ రోజులలోనే వ్యక్తుల జీవితంలో, సమాజ వ్యవస్థలో, అవాంఛనీయ ప్రాకృతిక పరిస్థితులలో దృష్టి గోచరమవుతూ ఉంటుంది. గతకాలంలో చెలరేగిన దుర్మార్గానికి దండన లభిస్తున్నదని ప్రజలకు అనుభవపూర్వకంగా తెలుస్తుంది. భవిష్యత్తులో ఇక అలాంటి తప్పులు చెయ్యకూడదని అనుకుంటారు. మనుషులు ఒకరికొకరు మోసం చేసుకోవచ్చు. కాని సృష్టికర్త నియమ-విధానాలను మోసం చేయలేరు. సృష్టికర్త కళ్లలో దుమ్ము కొట్టడం ఎవరికీ సాధ్యంకాదు. 'ఎలా చేస్తే - అలానే భరించాలి' ఈ నియమం జరుగుతూనే ఉంది- జరుగుతూనే ఉంటుంది. ప్రస్తుత కష్టాలను ఈ దృష్టితోనే చూడాలి.

తల్లి పిల్లవాడిని సంస్కరించడానికి ఒక కంటితో కోపాన్ని చూపిస్తూనే రెండవ కంటితో మురిపెం కూడా దాచుకుంటుందనే విషయాన్ని కూడా గుర్తుంచుకోవాలి. ఆమె మందలింపులో సంస్కరించబడిన బాలకుడు భవిష్యత్తులో తప్పులు చేయకుండా సరియైన మార్గాన్ని ఎంచుకొని సుఖంగా జీవించాలనే హితం కూడా దాగి ఉంటుంది. వర్తమాన యుగసంధికాలం ఈ రెండు ప్రక్రియల

సమిశ్రణంగా ఉంటుంది.

భవిష్యత్తులో సుందరమైన పరిస్థితులు కూడా అవతరిస్తాయి. ఈ ప్రస్తుత యుగసంధి - సంవత్సరాలలో మానవుడు శాంతి, సౌజన్య మార్గం మీద నడవడం నేర్చుకొని, కర్మఫల సునిశ్చిత ప్రక్రియను అవగతం చేసకొని, ఏది చేయాలో అదే చేయాలి. బుద్ధిమంతులు నడిచే దారిలోనే నడవాలి. అలాంటి పరిస్థితులు ఏర్పడతాయి.

బుద్ధి సంగత ప్రతిపాదనల స్వీకరణ

సాధారణంగా గాయాన్ని పూడ్చడానికి సమయం పడుతుంది. కాని రక్తస్రావాన్ని ఆపడానికి తొందరపాటుతో కుట్లు వేస్తాడు. రక్తస్రావం ఆగిపోతుంది. గత రెండువేల సంవత్సరాల నికృష్ట పరిస్థితులను సరిచేయడానికి కూడా ఇదేవిధంగా తక్కువ సమయం పట్టాలి.

తక్కువ సమయంలో గాయాన్ని కుట్టి సరిచేయడం కూడా నియంత యొక్క విశేష వ్యవస్థలో ఒక చమత్కారమే. 21వ శతాబ్దం అలాంటి చమత్కారాలతోనే నిండి ఉంటుంది. చాలా కాలం వరకు అనుభవించవలసిన దండన స్థానంలో చిహ్నపూజలు చేయడంతోనే ఏదోరకంగా మార్చివేసే చమత్కారం జరుగనున్నాయి. వేల సంవత్సరాల నుండి వర్షిస్తున్న అవినీతిని తక్కువ సమయంలో మార్పుచేసే అవకాశం లభిస్తోంది. పొగరుబోతులకు తగిన దండన బదులు కేవలం భయపెట్టి - హెచ్చరించి సరియైన మార్గంలో నడిపించే ఏర్పాట్లు జరుగుతున్నాయి.

మనిషి వ్యతిరేకంగా ఆలోచిస్తూ, వ్యతిరేకంగా పనిచేస్తూ ఉంటే దాని ప్రతిఫలం కూడా భయానకంగానే ఉంటుంది. అయితే యదార్థాన్ని గ్రహించి ఆచరించినపుడు పెద్ద పెద్ద తప్పులు కూడా కొద్దిపాటి సమయంలోనే అవగతమై దానికి సమాధానం కూడా వెంటనే లభిస్తుంది. 20వ శతాబ్దం అంతం అలాంటిదే. తెలివిగలవారు ముందుకు వేగంగా వస్తున్నారు. సంస్కరణల ప్రక్రియ కూడా వేగంగా జరుగుతుంది.

అతి దీర్ఘకాలంగా జరుగుతూ, రాబోయే రోజులలో వరుస భయానక పరిస్థితులను ఆవిష్కరించనున్న ఈ తప్పులు అంత త్వరగా సంస్కరించబడతాయనడం అత్యాశే. కానీ తెలివితేటలు ఉపయోగించి తప్పలను సరిదిద్దుకోవడమే సంయోగ్యత.

నాటిన విత్తనం కొంత సమయానికి అంకురించి అవసరమై, ఎరువులు, నీరు లేకుండానే మొలకెత్తి చెట్టుగా తయారవుతుంది. సద్బుద్ధి, ఉద్భవం, పెరుగుదల కూడా ఇలాంటిదే. తెలివితేటలు అలవడినంతనే కఠినంగా కనిపించే పరిస్థితులు తక్కువ సమయంలోనే పరిష్కరించబడతాయి. దుర్బుద్ధే దుష్పరిణామాలను ఉత్పన్నం చేస్తుంది. అది తారుమారై సద్బుద్ధిగా మారినపుడు పరిస్థితుల సంస్కరణలో కూడా ఆలశ్యం జరుగును.

సామాన్య గణిత గణాంకల ప్రకారం ఎన్నో శతాబ్దాలలో జరుగవలసిన ఈ మార్పు ఒక శతాబ్దిలోనే జరుగుతుందా అనిపిస్తుంది. అర్థం కానంతవరకు ఏ సమస్య అయినా చాలా సమయం తీసుకుంటుంది. కాని తప్పు ఎక్కడ వుందో తెలిసినపుడు దాన్ని సరిదిద్దుకోవడానికి ఎంతో సమయం పట్టదు. ఈ దృష్ట్యానే ఇరవై ఒకటవ శతాబ్దం సంస్కరణ శతాబ్దంగా పిలవవచ్చు.

అసంబద్ధమైన తెలివి వేలాది సమస్యలకు కారణం. మంచితనంతోనే శాంతంగా జీవించగలమనే విషయాన్ని ప్రజలు అర్థంచేసుకుంటున్నారు. దుర్బుద్ధిని త్యజించి, దుర్మార్గం నుండి బయటపడి సజ్జనులకు శోభనిచ్చే రీతిని, నీతిని సొంతం చేసుకోవాలని ప్రతి వ్యక్తీ ఆలోచించడం మొదలుపెట్టాడు. ప్రస్తుతం ఇలాంటి గాలి వీస్తోంది. నీతితో సంపాదించినది కొద్దిదే అయినా సుఖానికి కావలసిన సాధానాలను అందిస్తుంది. అవినీతితో సంపాదించినది ఎంత ఎక్కువైనా అది ఆపదల మీద ఆపదలను సృష్టిస్తుంది. ఈ రోజులలో ఎక్కడ విన్నా మంచితన రీతి-నీతి గురించే చర్చ జరుగుతోంది.

ఉదాహరణకు శాంతికుంజ్ నుండి ఆవిర్భవించిన ఒక చిన్న ప్రవాహాన్ని కూడా చూడవచ్చు. ఇక్కడ నవయుగానికి శిక్షణ వ్యవస్థ ఏర్పాటుచేయబడింది. సాధారణ రీతిలో, అత్యధిక ప్రత్యేక ప్రణాళికలతో కూడా ఇది సాధ్యం కాదు. చిన్న నిర్మాణానికి కూడా ఎక్కువశక్తి, సాధనాలు అవసరమవుతాయి. అయితే శాంతికుంజ్ లాంటి చిన్న ఆశ్రమంలో రెండువేల వ్యక్తులకు నియమిత నవయుగ శిక్షణ ఇవ్వబడుతున్నది. ఇప్పుడు విద్యాలయాలలో విద్యార్థులు తమ భోజన వ్యయాన్ని స్వయంగా వారే భరించాలి. కాని శాంతికుంజ్‌లో రెండువేల మంది శిక్షణార్థులు నియమిత భోజన సదుపాయాన్ని ఉచితంగా పొందుతున్నారు. ధనికులు - పేదవారి మధ్య ఎటువంటి భేద భావాలు ఉండరాదనే ఈ ఏర్పాటు చేయబడింది. ఏ నిరుపేదా మా వద్ద భోజన ఖర్చులు ఉంటే అత్యంత విలువైన ఈ శిక్షణను మేము కూడా పొందేవారం కదా అని నిందించకూడదు.

శిక్షణ కేవలం మాటలతోనే జరుగుతుంది. విషయం అంతా తెలుస్తుంది. చెవులద్వారా మస్తిష్కం దాకా చేరుతుంది. అనేకసార్లు ఈ చెవిలో ప్రవేశించి ఆ చెవి గుండా బయటకు వెళ్ళిపోతుంది. కాని శాంతికుంజ్‌లో అయిదు రోజులు స్వల్ప సమయంలో చెప్పినది, విన్నది అసాధారణ ప్రాణశక్తితో నిండి ఉంటుంది. ఇందువలననే అది చిరకాలం అంతరాళాల్లో తన స్థానాన్ని పదిలం చేసుకొని, వ్యావహారిక జీవనంలో క్రియాకలాపంగా తయారై తన స్థాయిని పరిచయం చేస్తూ ఉండేంత ప్రాణవంతంగా ఉంటుంది.

ధార్మిక, ఆధ్యాత్మికవక్తలకు, శ్రోతలకు ఈనాడు కొదవలేదు. ఎక్కడ ఆకర్షణ అధికంగా ఉంటే అక్కడ పెద్ద సంఖ్యలో జనం గుమిగూడతారు. అయితే వాక్కులోని రసాన్ని ఆస్వాదించడం తప్ప వెంట తీసుకెళ్ళి, జీవన ధారలో వ్యావహారికంగా తయారుచేసుకొని స్థిరంగా ఉంచుకొనే ప్రయత్నం చేయరు. అవినీతి, స్వార్థం లోకులను బాగా ఆకర్షిస్తాయి కూడా. మనసు లోతులకు కూడా చొచ్చుకువెళ్తాయి. అయితే కొంత సమయానికి ఆలోచనాత్మక వరదానాలను ఉన్నతంగా ఉంచుకుంటూ కూడా తమ స్థానాన్ని, పునాదులను కాపాడుకోవడాన్ని బహుశా అక్కడక్కడా చూస్తుంటాము. శాంతికుంజ్ మార్గదర్శనమే అలాంటిది. కేవలం అయిదురోజుల సత్సంగం అయిదు సంవత్సరాల సాధనా ప్రభావాన్ని చూపుతుంది. దీనితోపాటు శిక్షణ ఎంత లోతుగా, ఎంత ఉన్నతంగా ఉండాలనేది కూడ తెలియజేస్తుంది.

అస్పష్టమైన, వినీ, వినిపించని మాటలను వినడం, అర్థం చేసుకోవడం ఎంతోసేపు పట్టదు. వీటన్నిటిలో ఏ విరోధ ఝంఝాటం కూడా ఉండదు. మెదడు మీద ఒత్తిడి కూడా పడదు. కాని కాలంతో పరిగెత్తే యుగధర్మంలో నూతనత్వమూ, వివాదాస్పద విషయాలూ రెండూ కలసి ఉంటాయి. వాటిని స్వీకరించి, హృదయాంగమం చేసుకోవడానికి బుద్ధి మీద ఒత్తిడి బాగా పడుతుంది. కనుకనే లోకులు సహజంగా సన్నిహిత సంబంధమైన విషయాలనే అర్థం చేసుకొని స్వీకరిస్తూ ఉంటారు. అయితే తర్కము, సత్యము, ప్రమాణాలు, ఉదాహరణలు అధికంగా ఉన్నాకూడా కొందరిలో ప్రారంభిక ఒత్తిడిలో సంబంధం ఏర్పడదు. వాటిపట్ల అసమ్మతినే వ్యక్తపరుస్తూ ఉంటారు. కాల పిలుపుని, యుగధర్మాన్ని ఎటువంటి వివాదాలు, ఝంఝాటాలు లేకుండా స్వీకరించిన సంఘటనలు చాలా తక్కువ. అయితే శాంతికుంజ్ ప్రతిపాదనలు, పరామర్శల పట్ల ఆశ్చర్యం వ్యక్తపరచినా ఎవరూ వాటిని యదార్థతకు మించిన విధంగా గుర్తించలేదు.

సాధారణంగా స్వార్థసిద్ధికి చెందిన పరామర్శలే భౌతిక, ఆధ్యాత్మిక క్షేత్రాలలో అనుకూలమైనవిగా భావిస్తారు. అవి సహజంగానే ఆకర్షిస్తాయి. అయితే లోక కళ్యాణం, నవ నిర్మాణాలకు చెందిన వాడుకలో లేని ప్రతిపాదనలను తూలనాడడం, అపహాస్యం చేయడమే జరుగుతూ ఉంటుంది. అయితే ఆశ్చర్యకరమైన విషయం ఏమిటంటే వాటిని విరోధిస్తున్న యుగధర్మ సూత్రాలను నూతన ఆలోచనలను ఇప్పుడు సామాన్య బుద్ధిద్వారానే అర్థం చేసుకొని స్వీకరించగలుగుతున్నారు.

ప్రగతి దిశగా ముందడుగు

ఈ రోజులలో అవినీతితో అనైతికంగాను, అవాంఛనీయ పద్ధతులను అనుసరించైనా సరే అధిక ధనాన్ని, వైభవాన్ని సంపాదించినవారే బుద్ధిమంతులుగా పరిగణింపబడుతున్నారు. కొంతమంది సిద్ధాంతాలను కూడా చెబుతుంటారు. సభ్యసమాజం వాటిని సమర్థిస్తుంది కూడా. కాని వ్యవహారంగా పై వారికే గుర్తింపు లభిస్తోంది. న్యాయాన్ని, అర్హతని సమర్థించేవారు. నిజ జీవితంలో వాటిని ఆచరించేవారు కూడా తగులుతూ ఉంటారు. నీతి, నిజాయితీ అనేవి మాటలవరకే పరిమితమయ్యాయి. వ్యవహారానికి పనికిరానివిగా భావిస్తున్నారు. వాటివలన ఏవైనా కష్టనష్టాలు అనుభవించవలసివస్తే సమాజం ముందు మూర్ఖుడుగా నిలబడవలసివస్తుంది.

ప్రజల నమ్మకాలు, తర్కాల ఆధారంగా వారు నిరుత్తరులుగా అయ్యారు. ఇలాంటి ప్రయత్నం ఎంతోమంది ఎన్నోసార్లు చేశారు. కాని విజయం సాధించిన వారు చాలా అరుదు. నలువైపులా వ్యాపించియున్న ఉదాహరణలు ఎంత ఆధిక్యతను ప్రదర్శిస్తాయంటే పాతుకుపోయిన నమ్మకాలను ఒక్కసారిగా మార్చడం అసంభవం అయితే కాదు, చాలా కష్టంగా తోస్తుంది. ప్రత్యక్ష ఉదాహరణలలో ఒకే విషయం గోచరమవుతుంది. వాడుకలో ఉన్న నమ్మకాలను అనుసరించేవారు ఒక రకమైన మత్తులో పడి ఉంటారు. అటువంటప్పుడు సిద్ధాంతాలను వ్యావహారికంగా కూడా స్వీకరించాలి అన్న విషయం కూడా వారికి తోచదు.

శాంతికుంజ్ ప్రతిపాదించిన ఉదాహరణల ద్వారా ఈ నమ్మకం బహుజనుల విశ్వాసపాత్రమే అయినా కూడా అలా కాదని ఋజువవుతున్నది. నిజమేమిటో అర్థమైన తరువాత చివరన దానిని అంగీకరిస్తున్నారు కూడా. దీనికి కారణం వ్యవహారంలో కనబడే దానిని కూడా ఆచరింపదగినదిగా అసంఖ్యాకులు అంగీకరిస్తుంటారు. నీతి-నిష్ట, సమాజ నిష్ఠ లాంటి ఉన్నత ఆదర్శాలను

వ్యవహారికంగా గుర్తించే వారి ఒక పెద్ద సముదాయం తయారవుతుంది. తమ నిజ జీవితంలో, పరిసర ప్రాంతాలలో ప్రయోగపూర్ణకంగా ఉత్కృష్టమైన నీతియే వాస్తవిక లాభదాయకమని, దానిని సొంతం చేసుకోవడం ద్వారానే తన మరియు తనవారి హితాన్ని సాధించగలుగుతారని తెలుసుకుంటారు.

లక్షలాది మంది తమ ఆలోచనలను తరచుగా మార్చుకుంటూ ఉంటారు. తర్కము, ప్రతిపాదనలు మరియు వివాదాలు కొంతమందిని తమ వెనుకటి నమ్మకాలను మార్చుకోవడానికి ప్రేరేపిస్తాయి. నిజాన్ని తప్పను, తప్పను నిజంగాను నిరూపించడమే వకీలు వృత్తి. అయితే తమ తప్పలను తెలుసుకొని తదనుగుణంగా తమ ఆచారాలను మార్చుకునేవారు చాలా తక్కువగానే కనిపిస్తారు. ఈ సందర్భంగా శాంతికుంజ్ ద్వారా జరిగిన ప్రతిపాదనలు అనన్యకీర్తిని పొంది విజయాన్ని సాధించాయి. ఈ రోజులలో అసత్యం విజయం, నిత్య ఓటమిని అంగీకరిస్తుంటారు. అయినప్పటికినీ సమయ ప్రతికూలతను తలదన్ని లోక ఆచారాలలో అసాధారణ పరివర్తన తీసుకువచ్చే అలాంటి సిద్ధాంతశైలిని, తర్క ప్రక్రియను శాంతికుంజ్ ప్రతిపాదించాలి.

వాస్తవానికి విప్లవాలు ఇలాగే ఉంటాయి. వాటికి వాద వివాదాలు ఆధారం కాదు. విషయాన్ని అంతరాశాల లోతుకు, ఆచారాల స్థాయికి తీసుకువెళితేనే లోకులు దానిని స్వీకరించి జీవనక్రమంలో ఆవిష్కరించుకుంటారు. ఈ కార్యం ఆదర్శవాద కార్యాలలో ఇంకా కఠినంగా ఉంటుంది. ప్రజలు పూర్వపు ఆచారాలతో ఏ విధంగా అతుక్కుపోయి ఉంటారంటే, వ్యావహారాలన్ని వారి స్వార్థసిద్ధికి అనుకూలంగా తయారై ఉంటాయి. ప్రస్తుతం ఇవే చలామణి అవుతూ తమసామర్థ్యాన్ని నిరూపించుకుంటూన్నాయి. కాని శాంతికుంజ్ ఆలోచనా ధారలు దురహంకారులను, కేవలం లాభాన్ని మాత్రమే ఆలోచించేవారు కూడా చివరికి సత్యమే సాధిస్తుందని గుర్తించేలా చేస్తున్నాయి. అబద్ధానికి కాళ్ళుండవు. ఏదో విధంగా అది జయించేట్టు చేసినా చిరస్థాయి గుర్తింపు దానికి లభించును. నిజమైన హృదయంతో దానిని అంగీకరించలేరు.

ఈ దిశగా ప్రయత్నాలయితే జరుగుతూ వచ్చాయి. ఏదో రకంగా విజయం అపజయం కూడా లభిస్తూ వచ్చింది. కాని ప్రత్యక్ష ప్రతిపాదనలకి ప్రాధాన్యత లభించే ఈ బుద్ధివాదయుగంలో శాంతికుంజ్ ఆలోచనా ధారలలో ప్రతి ఆలోచనా పరుడు మానవీయ గౌరవ ఆదర్శాలను ఆచరించడం మినహా మరే మాధ్యమం కనిపించడలేదనే నిర్ణయానికి రాక తప్పడంలేదు.

యుగ నిర్మాణానికి ఇది ఒక సాటిలేని పద్ధతి. ఇప్పటివరకు ఆధ్యాత్మిక మరియు భావనాత్మక స్థాయిలోనే ప్రభావితం చేయడం జరుగుతూ వచ్చింది. అయితే తర్కం, సత్యం మరియు ప్రమాణాల సమేతంగా నవయుగ పీఠికను బుద్ధి ఆధారంగా ప్రతిపాదించడం సాధ్యంకాదు. ఈ కఠిన కార్యాన్ని శాంతికుంజ్ తన కార్యస్థలం నుండి ప్రారంభించింది. దీని ఫలితంగా అసంఖ్యాకులైన ప్రజల తమ జీవనాన్ని పరివర్తన చేసుకున్నట్టు కనిపించింది. చెడుమార్గంలో వెళ్ళే దుర్మార్గుల పిలుపు వదిలిపెట్టి సరియైన, శ్రేయస్కరమైన మార్గంలో నడవడానికి తమకు తాము ముంచుకువస్తున్నారు. బౌద్ధిక ప్రతిపాదనలే కాదు, ప్రతిక్రియల సమన్వయం కూడా ఈ ప్రక్రియలో జోడించబడింది.

అయిదురోజుల విశిష్ట శిక్షణలో జన జీవనం మీద ముద్ర వేసే విధంగా వ్యక్తిని తయారుచేసే వ్యవస్థ ఏర్పాటు చేయబడింది. అందుకు అంగీకరించారు. వ్యక్తులు ఇక్కడినుండి తిరిగి వెళ్ళాలి. ఇది ఒక సాటిలేని ప్రయోగం. ఈ ధర్మ ఉపదేశాల ఉప్పెనల కాలంలో తదనుగుణంగా పరివర్తన ప్రభావం స్వల్పంగా ఉన్నచోట శాంతికుంజ్ విశిష్ట ప్రక్రియ సాటిలేని ప్రభావాన్ని చూపుతుంది.

ప్రస్తుత ప్రవాహానికి వ్యతిరేకంగా 21వ శతాబ్దం మహిళా ప్రాధాన్యతా సమయంగా ప్రతిపాదించి దానిని అంగీకారం చేయడానికి ఎన్నో కష్టాలను ఎదుర్కొనవలసిన అవసరం రాలేదు. విద్య ఎక్కువగా ఉన్నచోట ఈ నిజాన్ని బుద్ధి ఆధారంగా కూడా అంగీకరించారు. కాని ఒక సాటిలేని చమత్కారం ఏమిటంటే నిరక్షరాస్యులయిన మహిళా సముదాయం కూడా ఈ నవయుగ సందేశాన్ని అంగీకరించారు. ఎన్నో వత్తిడిలు, అవరోధాలను ఎదుర్కొంటూ కూడా ప్రగతి పథంలో ముందుకు సాగాలని నిర్ణయించుకున్నారు.

ఈడు వచ్చిన మహిళలకు వయోజనవిద్య అనే మాట విని సిగ్గు కూడా వచ్చేది. వారు అందుకు సిద్ధపడేవారుకాదు. అయితే ఇప్పడు శాంతికుంజ్ జన సమూహంలో దాదాపు సగం ప్రౌఢ మహిళలు పట్టుదలతో, రుచి పూర్వకంగా ఇదంతా ఆలోచించడం మొదలుపెట్టారు. శిక్షణ ఏర్పాటు అయిన తరువాత అధ్యాపకుల సహాయ ఫలితంగా ఇప్పడు వారు బోధనా కార్యాన్ని కూడా నిర్వహించడం ప్రారంభించారు. ముసుగు మరియు పరదాల ఆనవాయితీ అయితే ఇప్పడు పూర్తిగా తొలగిపోయి ఆ రివాజు పూర్వం ఎప్పడైనా ఉండేదా అనిపిస్తోంది. నారీ ప్రగతి ఒక గాలి దుమారంలా ప్రబలింది. దుస్సాహసంతో, ఒత్తిడితో కూడా ఫలితం కానరానిచోట ఇప్పడు సర్వత్రా ఈ దిశలో నిష్ఠతో ముందుకుసాగే ఉత్సాహం

పెల్లుబుకుతోంది. ఇదంతా చూస్తూఉంటే ఈ ప్రయత్నాల వెనుక ఏదో ఒక అదృశ్యశక్తి పనిచేస్తూ స్త్రీ పురుషులిద్దరూ ఒకే స్థాయికి చేరే లక్ష్యం వైపు తీసుకెళుతున్నట్లు తోస్తుంది.

ప్రస్తుత సమస్యలు పరిష్కరింపబడి తీరతాయి

ఒకప్పుడు ఇంటింటా అంధవిశ్వాసాల ఆధిక్యత ఉండేది. భూతప్రేతాలు, మంత్ర తంత్రాలు, తాయెత్తులు, వశీకరణల గురించి ఇంటింటా చర్చా విషయాలుగా ఉండేవి. ఎవరైనా ఎవరిమీదైనా మంత్ర విద్య, చేతబడి, బాణామతి లాంటివి ప్రయోగించినా వాటి గురించిన చర్చ ఇంటింటా ప్రతినోటా వినబడేది. సందేహాలు, అపనమ్మకాల భయం, పరస్పర కలహాలు, విద్వేషాలకు కారణంగా ఉండేవి.

కొంతమంది ధూర్తులు ఈ అనుకరణను తమ వ్యాపారంగా మార్చుకున్నారు. చిన్న చిన్న రోగాలను, భూత, ప్రేత, పిశాచాల పనిగా భావించేవారు. ఎవరికి ఎవరిమీద కోపం వచ్చినా ఈ ప్రయోగాలనే ఆశ్రయించేవారు. అమాయకులు వీటిని నమ్ముతూ ఉండేవారు కూడా. రాబోయే రోజులలో పరస్పర కలహాలు, సందేహాలు, అంధ విశ్వాసాలు, విరోధాలు ముందుకువస్తాయి. మంత్రగాళ్ళు ఈ పరిస్థితులను తమ జీవనభృతికి వ్యాపారంగా సాగించేవారు. దుర్భావనలకు ఎటువంటి కారణమూ లేక శాంతిపూర్వకంగా ఉండవలసిన చోటకూడా చిన్నచిన్న గ్రామాలలో కూడా సందేహాలు, అవిశ్వాసం, దుర్భావనల వాతావరణం తయారయ్యేది. అగ్నిలో ఇంధనం పడినపుడు ఇంకా ఎక్కువ అవుతుంది. కుతూహలం గలవారు కూడ తమ మనోరంజనం కోసం వదంతులను వ్యాపింపజేసి గోరంతలు కొండంతలుగా చేసేవారు. ఈ విధంగా ఎవరో ఒకరి చేతిలో మోసానికి గురవుతూ ఉండేవారు.

ఈ అవిశ్వాసం ఎక్కడ పుట్టిందో, ఇపుడు ఎక్కడికి వెళ్ళిందో అనేది ఆశ్చర్యంగానే ఉంది. అర్థంకాని విషయాలే మాటకారిగా చేసేవి తెలివి ఉద్భవించిన తరువాత ఈ మంత్రతంత్రాలు, చిక్కుముడులు ఎలా తిరోగమించాయంటే గాడిద తలమీద కొమ్ములు ఎప్పటికీ మొలవనే లేదు అన్నవాదంగా ఉంది.

ఇలాంటి భ్రాంతులే మనిషికి అప్పడప్పడు తన విషయంలో ఇప్పటికీ వస్తుంటాయి. రాబోయే రోజులలో శరీరంలో రోగాలు వస్తుంటాయి. వాటి చికిత్స కోసం ప్రతినిత్యం క్రొత్త ఔషధాలు ప్రయోగిస్తుంటారు. ఇంత జరిగినా కూడా వాటిలో ఏది లాభదాయకం, ఏది హానికరం అనే వివాదం అపరిష్కృతంగానే ఉంటుంది.

ఒక రోగికి ఉపయోగపడ్డ చికిత్స మరో రోగికి అదే రోగంలో హానికరంగా కనిపిస్తుంది. రాబోయే రోజులలో వైద్యులను, ఔషధాలను ఇందువలననే మార్చుతూ ఉంటారు. ఇది మద్దతుదారులలో జరుగుతూ ఉంటుంది. అయినా ఇప్పటికీ ఏదో ఒక నిర్ణయానికి రావడం సాధ్యం కాలేదు.

ఇన్ని రోజుల తరువాత శరీరంలోని ప్రతిభాగం మీద మనసుకు అధికారం ఉంటుందనే ఒక నిజమైన నిష్కర్షకు వచ్చారు. మనసును గనుక నియంత్రించి సన్మార్గంలో పెట్టినట్లయితే శరీరంలో అన్ని భాగాలు తమ తమ పనిని సరియైన రీతిలో చేయడం ప్రారంభిస్తాయి. రోగాలు కూకటివేళ్లతో పెకలించబడతాయి. దీనికి వ్యతిరేకంగా చింతన తారుమారుగా ఉండి, చెడు ఆలోచనలు మస్తిష్కాన్ని ఆవరించి ఉంటే శరీరంలో ఏ స్థానిక వ్యథా లేకపోయినా కూడా అనేక కాల్పనిక అవ్యవస్థలు ఎదురవుతాయి. పూర్తి నమ్మకం కలిగిన ఏవో కొద్ది మందులు మాత్రమే పనిచేస్తాయి. దీనివలన రోగాలకు మూలం మనసులోనే ఉంటుందని శరీరం దాని ప్రతిబింబం మాత్రమే అని స్పష్టంగా తెలుస్తోంది. సరళమైన, సౌమ్యమైన, సద్భావనలతో నిండిన ఆలోచనలు కనుక చేస్తే రాబోయే రోజులలో ప్రకోపించే రోగాల అస్తిత్వం కూడా కనబడదు. ఈ సత్యాన్ని గనుక ప్రజలు ముందుగానే అవగతం చేసుకోగలిగితే ప్రతి ఒక్కరు తమకు తామే చికిత్స చేసుకోగలుగుతారు. దానికోసం అటుఇటూ దారితప్పి తిరగవలసిన అవసరం ఉండదు.

ఉద్విగ్నత, దుఃఖాలకు కూడా ఇదే విషయం వర్తిస్తుంది. లోకులు దిగులు, భయం, ప్రతికూలతలే ప్రతికూల పరిస్థితులకు కారణమని అనుకుంటారు. అయితే ఇవే పరిస్థితులలో, అవే సాధనాలతోనే అనేకమంది ఆనందంగా, సంతోషంగా జీవనాన్ని గడుపుతున్నారనే విషయాన్ని మరచిపోతుంటారు. ప్రతికూల పరిస్థితులను అనుభవించబడాలి. చిత్త ప్రవృత్తులే ప్రధాన భూమికను నిర్వర్తిస్తాయి. పరిస్థితులను మార్చడానికి పరుగులు పెట్టేకంటే మనసు యొక్క పాసగని రీతిని, నీతిని సంస్కరించగలిగితే ప్రతి స్థితి మనసుకు అనుకూలంగా తయారు చేసుకోవడంలో ఎటువంటి కష్టాలూ ఉండవు. తమ తప్పలను అందువలననే ఇతరుల మీదకు నెట్టివేస్తూ ఉంటారు. చెడు చింతన అభ్యాసంలో చొరబడకపోతే సరళంగా, సౌమ్యంగా జీవించే ప్రతివ్యక్తి తన వర్తమాన పరిస్థితులను సంస్కరించుకోగలుగుతాడు. తప్పలు దిద్దుబాటు అవగానే చుట్టుముట్టినట్లు కనబడిన ప్రతికూల పరిస్థితులలో ఒక్కటి కూడా కనిపించదు.

ఇంద్రియాల దురుపయోగం కష్టాలకు కారణమవుతుంది. ఈ విషయాన్ని

ప్రజలు గనుక హృదయంగమం చేసుకుంటే కోరికలు - ఆకాంక్షలను తీర్చుకోవడానికి ఎవరూ పరుగులు పెట్టరు. కేవలం సంయమన సాధనతోనే అత్యధిక సమస్యలు పరిష్కరించబడతాయి. నాలుకను అదుపులో ఉంచుకుంటే అనవసరమైన, అభక్ష్య పదార్థాల మీద కోరిక పుట్టదు. పొట్ట సమతుల్యతలో ఉంటుంది. జీర్ణప్రక్రియ సాఫీగా ఉంటుంది. కాముకత మానసిక వికారం. లోకులు దానిని శారీరక కోరిక లేదా అవసరంగా భావిస్తుంటారు. కాని అది నిజంకాదు. ఈ గొప్ప సిద్ధాంతాన్ని అర్థం చేసుకోగలిగితే కామంతో ఉత్పన్నమయినట్లు కనిపించే అనేక అనాచారాలలో ఒక్కటి కూడా కనబడదు. స్త్రీ పురుషులిద్దరూ కలిసిమెలసి ఉపయోగకరమైన ఎన్నో గొప్ప కార్యాలలో నిమగ్నమవుతారు. దానివలన ఎనలేని సౌకర్యాలు ఒనగూడతాయి. తద్వారా భవిష్యత్తులో ఎదురయ్యే అనౌచిత్య పరిస్థితులకు వ్యాకుల పడవలసిన అవసరం ఉండదు. కళ్ళు, చెవులు, ముక్కు, ఇంద్రియాలలో క్రియాశీలమైన వాటిని ఉపయోగించే ముందే ఏది ఔచిత్యం, ఏది అనౌచిత్యం, ఏది ఆచరణీయం, ఏది ఆచరణీయం కాదు అనేది ఆలోచిస్తే, మస్తిష్కం వ్యతిరేక దిశలో ఆలోచించదు, తద్వారా హానికారక ప్రయత్నాలవైపు అడుగు ముందుకు వేయడం జరుగదు. విశిష్టమైన సుఖశాంతులతో నిండిన జీవితాన్ని విధ్వంసం చేసుకోవలసిన అవసరం ఎవరికీ ఉండదు.

లభించిన వస్తువులను సరియైన రీతిలో ఉపయోగించడం మనిషి యొక్క బుద్ధికి ప్రథమ చిహ్నం. జీవనచర్యలో కలిసి ఉన్న మనసును అన్నిటికంటే మంచి సాధనంగా గుర్తించి, దాని సద్వినియోగం, దుర్వినియోగాన్ని ఆరంభంలోనే ఆలోచించగలిగితే ఎప్పుడూ, ఎల్లప్పుడూ నవ్వుతూ నవ్విస్తూ ఉండే జీవితం లభిస్తుంది. ముందుముందు మనం ఎదుర్కొనే అనాచారాలు, యుద్ధాలు, కలహాలు ఏవీకూడా మనముందుకు వచ్చి హైరానా పెట్టవు. ఈ ప్రపంచంలో తెలివిని ఉపయోగిస్తే సమాధానం దొరకని, నివారించలేని కఠిన పరిస్థితులు ఏవీ ఉండవు. ఈ సంసారం భగవంతుని రమ్యమైన ఉద్యానవనం. ఇందులో అన్ని వైపులా అన్నిరకాల సౌకర్యాలు నిండి ఉన్నాయి. ఎక్కడైనా ఏదైనా ప్రతికూలత కనబడితే అక్కడ చింతనలో ఏదో గందరగోళం ఉన్నట్లు అర్థం చేసుకోవాలి. ఆ దోషాన్ని అన్వేషించగలిగితే సుఖమయ జీవితం నిండిన ప్రాయం కావడానికి కారణం తెలుస్తుంది. రాబోయే రోజులలో మనుషులు తమ చింతనను సరిచేసుకుంటారు. ఈనాడు కలతలకు గురిచేస్తున్న అన్ని సమస్యలను సహజంగానే అధిగమించడానికి సిద్ధపడతారు.

యుగాంతర చేతనా కాంతి - విస్తరణ

చిన్న విత్తనం కొద్ది రోజులలోనే మహావృక్షంగా తయారవుతుంది. శిలాన్యాసం చిన్నదిగానే జరుగుతుంది. సమయానుగుణంగా పెద్ద భవనంగా తయారై నిలుస్తుంది. ఇది యుగ సంధి. ఈ రోజు చిన్నదిగా కనబడేది ముందు ముందు విశాలకాయం సిధారులో జ్ఞానోదయం పొంది, బుద్ధుడుగా మారిన బోధివృక్షంలా తయారవుతుంది. దాని శాఖలు దేశ విదేశాలలో దివ్య జ్ఞాన సందేశాన్ని చేరవేస్తుంటాయి.

విత్తనం నాటే సమయం కొద్దిసేపే ఉంటుంది. వృక్ష అస్తిత్వం సుదీర్ఘకాలం స్థిరంగా ఉంటుంది. 1990 నుండి 2000 వరకు పది సంవత్సరాలు దున్నడం, నాటడం, పెంచడం, ఎరువులు - నీరు పెట్టడం, కాపలా కాయడానికి. 21వ శతాబ్దం నుండి వాతావరణం మారిపోతుంది. దానితో పాటే పరిస్థితులలో కూడ భారీ మార్పు చోటు చేసుకుంటుంది. ఇదంతా విస్తరించడానికి ఒక శతాబ్దకాలం పడుతుంది 2000 నుండి 2099 వరకు. ఈ సమయంలో జరిగే పరివర్తన చూసి అందరూ ఆశ్చర్యపోతారు. 1900 లో ఎటువంటి పరిస్థితులుండేది, అవి ఎంత వేగంగా మారాయి, ఎలాంటిది ఎలా అయింది, ఇది సూక్ష్మదృష్టిగల ప్రతివారికీ తెలుసు. సూక్ష్మదృష్టిలేనివారిని భూమి, ఆకాశం ఒకటిగానే కనిపిస్తుంది. రాబోయే రోజులు ఎంత ఆశ్చర్యకరమైన పరివర్తనలతో నిండి ఉంటాయంటే, వాటిని చూసి ప్రజ్ఞావంతులు యుగం మారిందని తెలుసుకుంటారు. మానవశరీరం ఎప్పటి లాగానే ఉంది, అయితే మనసు, చింతన, దృష్టికోణం అసాధారంగా మారేందుకు, సత్యయుగం తిరిగి వచ్చిందని చెప్పడంలో ఎటువంటి అత్యుక్తి ఉండదు. అలాంటి సమయం దాదాపు వచ్చేసిందని అనుభవ పూర్వకంగా తెలుస్తుంది.

ప్రాచీన కాలంలో సమయ గతి నెమ్మదిగా ఉండేది. పరివర్తన క్రమక్రమంగా జరిగేది. అయితే ఈసారి ప్రవాహం తుఫాను వేగంతో వచ్చింది. రెండువేల సంవత్సరాలలో జరగగలిగే కార్యం, కేవలం ఒక వంద సంవత్సరాలలోనే జరుగబోతోంది. నూతన శతాబ్దం నూతన పరివర్తనను తీసుకొని వేగంగా వస్తోంది.

1990 - 2000ల మధ్య సమయం భారీ గందరగోళంతో, అశాంతిలోకి చెందినది. దానికి మానవీయ ప్రయత్నాలు సరిపోవు. దైవీశక్తి పెద్ద భూమికను పోషిస్తుంది. అందుకే ఈ రోజులలో పూర్వం ఎన్నడూ చూడని వ్యవస్థ ఏర్పాటు జరుగుతుంది.

నర పశువులు, నరకీటకాలు, నరపిశాచాల్లాగా జీవించే వారినుండే అధిక సంఖ్యలో నవరత్నాలుగా కీర్తింపబడేవారు, ఈ సమయంలో బయటకు వస్తారు. వీరికే దివ్య ప్రతిభాసంపన్నులు అనే మరోపేరు కూడా ఇవ్వవచ్చు. వీరి చింతన వ్యవహారం అసంఖ్యాకులను ప్రభావితం చేసేదిగా ఉంటుంది. ఇది శాంతికుంజ్ నుండే శుభారంభం అయింది.

యుగసంధి మహాపురశ్చరణ ఇక్కడ నుండే ప్రారంభమైంది. దీని ఆధ్యాత్మిక స్వరూపం జపం, యజ్ఞం మరియు ధ్యానంగా ఉంటుంది. దీనిని ఆ ప్రక్రియలో వచ్చి చేరేవారు పూర్తిచేస్తారు. దానితోపాటు అయిదురోజుల విశిష్ట శిక్షణ సత్రాలు కూడా జరుగుతూ ఉంటాయి. సాధారణ శిక్షణలలో చెవులు, ముక్కు, కళ్ళే పనిచేస్తాయి. వీటి ద్వారానే విషయాలను మస్తిష్కానికి చేరవేయడం జరుగుతుంది. అక్కడ కొంత సమయం ఉండి తిరోగమిస్తాయి. కాని పైన చెప్పిన అయిదురోజుల శిక్షణా తరగతులలో కేవలం మాటలను ఇచ్చి పుచ్చుకోవడమే గాక ప్రాణశక్తి కూడ జోడించబడుతుంది. దాని ప్రభావం చిరకాలం స్థిరంగా ఉంటుంది. మన ప్రత్యేకతను చమత్కారమైనదిగా అద్భుతమైనదిగా సమాజానికి పరిచయం చేస్తుంది.

1990 వసంతపంచమి నుండి ఈ ఘనమైన శిక్షణ ప్రారంభమై 2000 సం॥ వరకు జరుగుతుంది. ఈ పది సంవత్సరాలు రెండు భాగాలుగా విభజించడం జరిగింది. 1995 వసంతపంచమి రోజున ప్రజ్ఞాపీఠాలు, ప్రజ్ఞాకేంద్రాలన్నింటిలోనూ ఒక లక్షదీపకుండాల యజ్ఞం జరపాలని సంకల్పం. ఏ ప్రాంతంలో ఎంత పెద్ద కార్యాన్ని నిర్వహించాలనేది నిర్ణయించే ప్రక్రియ ఇప్పడే ప్రారంభమైంది. ప్రథమ సోపానం 1995లో రెండవది 2000 లలో జరుగుతుంది. ఇప్పటినుంచే ఇక్కడ నిర్ణయించే ప్రాంతాలలో ఇవి జరుగుతాయి.

ఈ మహాయజ్ఞంలో రాబోయే అయిదు సంవత్సరాలలో నియమిత సాప్తాహిక సత్సంగాలు నిర్వహించేవారే యజమానులుగా ఉంటారు. ఈ ప్రణాళికల్లో దీపయజ్ఞములు, సామూహిక కీర్తనలు - పాటలు, నియమిత ప్రవచనాలు, యుగసాహిత్య స్వాధ్యాయం జరుగుతూ ఉంటాయి. స్వాధ్యాయాలు చదువురాని వారు ఇతరులతో చదివించుకొని వినాలి. ఈ రకం ప్రక్రియ నియమిత రూపంలో జరుగుతూ ఉంటుంది.

1995 నాటికి ఒక లక్ష యజ్ఞముల నిర్వహణ పూర్తయి ఉండవచ్చు. మిగిలిన ఒక లక్ష 2000 వరకు పూర్తవుతాయి. మొత్తం రెండుకోట్ల మంది దేవమానవులు

వాటిలో పాల్గొంటారు. దీనిలో ప్రణాళిక చర్చ జరిగింది. ఈ ప్రణాళికలో పని చేసేవారు తమ తమ ప్రాంతాలలో ఈ ప్రక్రియలో అగ్రేసరం వేస్తారు. ఈ పది సంవత్సరాలలో శిక్షితులైన అందరి వద్దకు నవయుగ సందేశం చేరుతుంది. దీనికోసం యుగసాహిత్యరూపంలో ఇరవై పుస్తకాలు ప్రచురింపబడ్డాయి.

వాక్కు మరియు లేఖిని ద్వారా పది సంవత్సరాలలో జరిగే ప్రచార కాంతిని యుగాంతరీయ చైతన్య విశ్వంలోని మూల మూలలకు చేరవేస్తుంది. అలాంటి నిర్ణయం సంకల్పం ఈ రోజులలోనే తీసుకోబడింది.

రాబోయే రోజులలో చేయవలసినది

ఈ జీవన రూపంలోని దుర్లభ బ్రహ్మకమలంలో దాదాపు 80 పుష్పాలు వికసించాయి. సంజీవనీ మూలికలు ఒకదాని తరువాత ఒకటి తరంగాలుగా శోభాయమాన పుష్పాలు వికసిస్తూ ఉండడానికి ఒక గొప్ప అధ్యాయం పూర్తవుతూ వచ్చింది. లోతుగా పర్యవేక్షించిన తరువాత జరిగిపోయినదంతా గర్వం, గౌరవం, ఆనందం, ఉల్లాసాలు అనుభవించదగదిగా ఉన్నది ద్యోతకమవుతుంది. అప్పజెప్పిన పని, పంపించబడిన ప్రయోజనం అన్ని క్రమబద్ధంగా జరుగుతూ వచ్చాయి. మురిపాన్ని, లాలనను వర్షింపజేసే స్థాయిలో పూర్తవుతూ వచ్చింది. ఇది సంతోషించవలసిన విషయమే అని చెప్పవచ్చు. మారుతున్న యుగానికి బీజాలు వేయడం నుండి, బీజాంకురం రావడం, నీళ్ళు, ఎరువు పెట్టడం, నయనానందకరమైన పచ్చదనాన్ని కాపాడుతూ ఉండే అవకాశం లభిస్తూ వచ్చింది. దీనిని ఈశ్వరుని మహిమాన్విత దయ అనే చెప్పాలి.

సూత్ర సంచాలకుని ఈ జీవన ప్రథమ అధ్యాయం ముగిసింది. ఇది కంటికి కనిపించేరూపం. చూసినదంతా నాటినదే కోసుకోవడం అనే సిద్ధాంతాన్ని ఆచరించరని ఒక పక్క అభిప్రాయం వ్యక్తం చేశారు. సమాజం అనే పొలంలో నాటిన సత్ప్రవృత్తుల విత్తనాలు సూత్రసంచాలకుని జీవితంలో మొలకెత్తి, పెరిగి విశాలమైన ఉద్యానవనంగా అందరి ముందుకు వచ్చింది. ఈ జీవనచర్య ద్వారా ఈ ఆదర్శాలే ఇతరులకు కూడ అనుకరణీయమని అందరికి చెప్పబడింది. ఈ మార్గంలో వెళ్ళడం సులభము సుఖప్రదం కూడా. ప్రదభ్రష్టులు కాకపోతే ఈ మార్గం అత్యంత మంగళమయం ప్రేరణాప్రదం అయినది. ఆధ్యాత్మిక జీవనం ఆది నుండి కఠినం అనే చెప్పబడుతుంది. అయితే జీవన సాధన ద్వారా ఇది అందరికీ సులభము, సుఖమైనదే కాక నీతి సమ్మతమైనది అని కూడా నిరూపించబడుతూ వచ్చింది.

గడిచిన రోజులలో దృశ్య శరీరమంతా, పరోక్ష శక్తి మార్గదర్శనంలో చేసినదంతా అందరిముందూ ఉన్నది. సాధన ద్వారా ఆత్మ పరిశుద్ధత, యుగసాహిత్య